SLUJBA
SFÂNTULUI
CUVIOSULUI
PĂRINTELUI NOSTRU
GHERASIM
DIN KEFALONIA

SLUJBA CUVIOSULUI PĂRINTELUI NOSTRU GHERASIM DIN KEFALONIA

la mutarea sfintelor moaște, 20 octombrie

LA VECERNIA MICĂ

La ***Doamne strigat-am...*** Stihirile sfântului pe 4,

Glasul 1;
Podobie: ***Ceea ce ești bucuria...***

Pe povățuitorul monahilor și întărirea nevoitorilor, pe podoaba cea dumnezeiască a Peloponesului, pe marele Gherasim acum să îl lăudăm desăvârșit, căci tuturor celor credincioși le este pus înainte un preabogat ospăț duhovnicesc.

Veniți ceata celor feciorelnici și mulțimea călugărilor în mănăstirea cea sfințită, unde se află trupul cel minunat și preacinstit al Cuviosului Gherasim, ca să vă adăpați din el cu îndestulare cu apele faptelor celor drepte.

Lupte cu adevărat de negrăit ai purtat pe pământ, fericite, iar Cel de Sus, Care pe toate mai înainte le vede, puternic te-a arătat pe tine acum, în vremurile cele de pe urmă, ca mărturie neclătinată a dreptei credințe.

Ocrotitor al Kefaloniei și întărire a ortodocșilor cu adevărat ai fost dăruit de Dumnezeu, Sfinte Gherasime, fericite, nouă tuturor celor ce

scăpăm la tine, ca să ne izbăvești pe toți din primejdii și încercări.

Slavă...glasul al 4-lea.

Când te-ai înălțat la Hristos cel dorit al tău, atunci Mințile cele dumnezeiești au primit cinstitul tău suflet, Sfinte Gherasim, de Dumnezeu insuflate, și, săvârșind lupta cea bună pe pământ, întru odihna cea de dincolo te-ai sălășluit dimpreună cu ceata tuturor cuvioșilor, cu care nu înceta a te ruga lui Hristos Dumnezeu pentru cei ce cu credință prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Și acum...

De toate primejdiile păzește pe robii tăi, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, ca să te mărim pe tine, nădejdea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, Glasul al 2-lea,
Podobie: *Casa Efratului…*

Bucură-te, slava monahilor și a preoților, căci de petrecerea ta, Sfinte Gherasime, de Dumnezeu înțelepțite, și îngerii s-au minunat.

Stih: ***Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.*** *(Ps. 115: 6)*

Slavă Ție, Împărate, Ziditorule a toate, care pe dumnezeiescul Gherasim lumii l-ai arătat ca pe un alt soare strălucitor.

Stih: ***Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte.*** *(Ps.111. 1)*

Cu tine, vistieria cea mare, ne îmbogățim, fericite, care ai fost dăruit insulei tale ca păzitor și izvor ce varsă tămăduiri.

Slavă... Și acum...

Lumină în trei străluciri, Părinte, Fiule și Duhule, pentru rugăciunile Cuviosului Gherasim și ale Preacuratei Fecioare, miluiește pe robii tăi.

Acum slobozește... Sfinte Dumnezeule ... Preasfântă Treime... Tatăl nostru...

TROPARELE, Sfântului Gherasim, Glasul 1

Pe ocrotitorul ortodocșilor și îngerul în trup, pe purtătorul de Dumnezeu de minuni făcător, cel de curând arătat, pe Sfântul Gherasim să îl lăudăm, credincioșilor, căci s-a învrednicit a lua harul cel de-a pururea curgător al tămăduirilor. Pentru aceasta, pe bolnavi îi întărește, pe cei stăpâniți de duhuri îi vindecă și

spre toți cei ce îl cinstesc revarsă tămăduiri.

ALT TROPAR

Zburdările trupului de-a pururea le-ai ținut în frâu, iar patimile lui le-ai omorât cu săgețile înfrânării și, țintind spre nepătimire, înțelepte, ca un fără de trup ai viețuit pe pământ, Sfinte Gherasime. Pentru aceasta și izvoarele tămăduirilor ai revărsat spre cei ce strigă: Slavă Celui ce te-a întărit pe tine, slavă Celui ce te-a mărit pe tine, slavă Celui ce ni te-a dăruit ocrotitor.

ALT TROPAR

Ca pe odrasla Trikalei, păzitorul Kefaloniei și ocrotitorul Mănăstirii omaliților te lăudăm, Sfinte Gherasime, că în viața aceasta ai trăit ca un înger din cer al lui Dumnezeu. Pentru aceasta, de slavă și de nestricăciunea trupului tău celui cinstit te-ai învrednicit: Slavă Celui ce te-a mărit pe tine, slavă Celui ce te-a păzit nestricat, slavă Celui ce te-a dăruit celor credincioși rugător nebiruit.

Slavă ... Și acum...

Gavriil zicând ție, Fecioară, bucură-te, împreună cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău: Mărire Celui ce S-a sălășluit întru tine, mărire Celui ce a ieșit din tine, mărire Celui ce ne-a izbăvit pe noi cu nașterea ta.

LA VECERNIA MARE

După obișnuitul Psalm, se cântă:
Fericit bărbatul..., starea întâi.
La ***Doamne strigat-am...***, stihirile pe 8: 5 ale Cuviosului și 3 ale Mucenicului, gl. 4

Stihirile Cuviosului, glasul 1

Podobie: ***Prealăudaților mucenici...***

Sfinte Gherasime, de izbânzile tale cele dumnezeiești s-au spăimântat neamul omenesc și cetele cele de lumină ale îngerilor, dimpreună cu care roagă-te Domnului pentru cei ce săvârșesc sfânta și mântuitoarea ta pomenire.

Părinte Gherasime, cu privegherile cele de toată noaptea și curgerile lacrimilor tale ți-ai stins cu desăvârșire toate poftele trupului, iar mintea

și ochii inimii ți-ai întraripat către Dumnezeu, Căruia roagă-te fierbinte să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Cuvioase Gherasime, ca unul ce te-ai umplut în chip desăvârșit de lumina dumnezeiască, de razele negrăitei frumuseți și de împărtășirea de cele dumnezeiești, înfățișându-te acum luminat înaintea lui Hristos, Acestuia roagă-te stăruitor să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Cinstite Gherasime, sălaș al lui Dumnezeu te-ai arătat, iar trupul tău cel nestricat, Sfinte, izvorăște mireasmă și tămăduiri sufletelor și trupurilor celor ce se apropie cu credință. Pentru aceasta, roagă-te Domnului să îi întărească pe cei ce te laudă și te slujesc cu evlavie.

Alte stihuri,

Glasul al 2-lea:

Podobie: ***Cu ce cântări de laudă...***

Ce cântări duhovnicești îți vom aduce acum, de Dumnezeu purtătorule, că ducând viață îngerească prin nevoință și unindu-te veșnic cu Hristos, la cele de Sus te-ai mutat, văzând cu mintea slava cea de negrăit, și ai făcut cinstit trupul tău cămară ce răspândește tămăduiri, plin de cereasca veselie, dând celor ce cred și aleargă către tine harul cel dumnezeiesc.

Slavă...

*gl.*1: Cu duh mulțumitor s-a strâns laolaltă din cămările caselor poporul din Kefalonia,

*gl.*5: grăbindu-ne să primim în dar din minunile făcliei Bisericii, cea de curând aprinsă,

*gl.*2: și înconjurând neprețuita raclă cu veselie, din harul său ne hrănim.

*gl.*6: La trupul lui cel preacinstit și de Dumnezeu încununat alergând, cu teamă fiind ținuți și cu bună-credință lăudând pe slujitorul lui Hristos, cu grăbire îi aducem cântare: Iată, înainte se pune preaminunatul Gherasim.

*gl.*3: Să ne ridicăm, deci, mâinile și pe acesta cu mulțumită să îl primim ca pe un trimis din cer,

*gl.*7: ca pe un împărțitor de preabogate faceri de bine, de care nu vom zăbovi a ne apropia, măcar că este cu neputință să îi aducem dar vrednic,

*gl.*4: căci l-am dobândit vistierie vie încă și după moarte.

*gl.*8: Pentru aceasta, Cuvioase, de Dumnezeu purtătorule, dimpreună cu Născătoarea de

Dumnezeu, lui Hristos neîncetat roagă-te să păzească din toate părțile și să izbăvească de orice bântuială potrivnică pe credincioșii, care am dobândit ocrotirea ta

gl.1: **și te fericim cu strălucire în veci.**

Și acum..., Dogmatica glasul 1

Pe ceea ce este mărirea a toată lumea, care din oameni a răsărit și pe Stăpânul L-a născut, ușa cea cerească, lauda celor fără de trup și podoaba credincioșilor, pe Maria Fecioara să o lăudăm. Că aceasta s-a arătat cer și biserică a Dumnezeirii; aceasta, peretele cel din mijloc al vrajbei surpându-l, pace a adus și împărăția a deschis. Deci, pe aceasta având-o întărire a credinței, apărător avem pe Domnul, Cel ce S-a născut dintr-însa. Îndrăznească, dar, îndrăznească poporul lui Dumnezeu. Că Acesta va birui pe vrăjmași, ca un atotputernic.

ИОНОД

LUMINĂ LINĂ…

Prochimenul zilei

PARIMIILE:

De la Înțelepciunea lui Solomon citire:

Cap. 3, stih 1-9.

Sufletele drepților sunt în mâna lui Dumnezeu, și munca de dânsele nu se va atinge. Părutu-s'a întru ochii celor nepricepuți a muri, și s'a socotit pedepsire ieșirea lor, și mergerea de la noi sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că înaintea feței oamenilor de vor lua și muncă, nădejdea lor este plină de nemurire, și puțin fiind pedepsiți, cu mari faceri de bine se vor dărui; că Dumnezeu i-a ispitit pe dânșii, și i-a aflat Luișsi vrednici. Ca aurul în ulcea i-a lămurit, și ca o jertfă de ardere de tot i-a primit. Și în vremea cercetării Sale vor străluci, și ca scânteile prin paie vor fugi. Judeca-vor limbi, și vor stăpâni noroade, și va împărăți întru dânșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre Dânsul vor înțelege adevărul, și credincioșii în dragoste vor petrece cu Dânsul. Că har și milă este întru cuvioșii Lui, și cercetare întru aleșii Lui.

De la Înțelepciunea lui Solomon citire:

Cap. 5, 16 - 6, 3.

Drepții în veac vor fi vii și la Domnul este plata lor și purtarea de grijă pentru dânșii de la Cel Preaînalt. Pentru aceea, vor primi din mâna Domnului împărăția frumuseții și cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa și cu brațul Său; asemenea unui scut, îi va acoperi. El va face arme din mânia Sa și cu ele va întări făptura mâinilor Sale ca să răsplătească vrăjmașilor. Din dreptate El Își va face platoșă și din judecata cea nefățarnică Își va face coif. Din sfințenia Sa va face pavăză

nebiruită; iar din cumplita Sa mânie va face sabie ascuțită și lumea va porni război împreună cu El împotriva celor fără de minte. Săgețile fulgerului Său vor porni bine îndreptate și vor lovi în țintă, zburând din arcul puternic încordat al norilor. Mânia Lui, ca o praștie, va azvârli noian de grindină; apele mării se vor întărâta asupra lor și râurile îi vor îneca vijelios. Duhul puterii dumnezeiești se va ridica împotriva lor și ca viscolul îi va vântura. Astfel fărădelegea va aduce pustiire pe pământ și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Ascultați deci, regilor, și înțelegeți, luați învățătură, voi, care judecați marginile pământului. Băgați în urechi, voi cei ce stăpâniți peste mulțimi și care vă mândriți cu mulțimea popoarelor voastre. Pricepeți că stăpânirea vi s-a dat de la Domnul și puterea de la Cel Preaînalt, Care va cerceta faptele voastre și va pune la încercare gândurile voastre.

De la Înțelepciunea lui Solomon citire:

Cap. 4, 7-15.

Cel drept, chiar când apucă să moară mai devreme, dă de odihnă. Bătrânețile cinstite nu sunt cele aduse de o viață lungă, nici nu le măsori după numărul anilor. Înțelepciunea este la om adevărata căruntețe și vârsta bătrâneților înseamnă o viață neîntinată. Plăcut fiind lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit și, fiindcă trăia între păcătoși, l-a mutat de pe pământ. A fost răpit, ca răutatea să nu-i schimbe mintea sa, înșelăciunea să nu-i amăgească sufletul. Că vraja viciului întunecă cele bune și amețeala poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Ajungând curând la desăvârșire, dreptul a apucat ani îndelungați. Sufletul lui era plăcut lui Dumnezeu, pentru aceasta Domnul S-a grăbit să-l scoată din mijlocul răutății. Neamurile văd, dar nu pricep nimic și nu-și bat capul cu așa ceva, că adică harul lui Dumnezeu și mila Lui sunt cu aleșii Săi și că poartă grijă de sfinții Săi.

La Litie

Stihirile idiomele:

Glasul 1:

Pe nevoitorul cel văzător de Dumnezeu și steaua cea de curând răsărită, pe dumnezeiescul Gherasim să îl lăudăm, căci acesta, cât a trăit, mult s-a ostenit cu starea cea înaintea Domnului întru rugăciune. Pentru aceasta și după moarte sfințita lui raclă revarsă fără încetare minuni celor ce se apropie cu credință și lui Hristos Dumnezeu se roagă să le dăruiască mare milă.

În sălașurile cele cerești de-a pururea se veselește duhul tău, Cuvioase, dimpreună cu cetele sfinților, iar trupul tău cel dumnezeiesc și sfințit se păzește în Kefalonia ca un izvor de minuni, luminându-i pe cei ce îl

cinstesc cu cununa slavei dumnezeiești. Pentru aceasta, Domnului roagă-te, de Dumnezeu purtătorule Gherasime, să se dăruiască milă celor ce cu bună credință săvârșesc sfântă pomenirea ta.

Minunat te-a arătat harul Duhului, Cuvioase Părinte, și de darurile celor aleși te-ai învrednicit, căci încă fiind în viață, cu îndrăzneala ta către Domnul și cu rugăciunile cele bineprimite ai contenit seceta pe pământ, postiri de câte patruzeci de zile ai săvârșit, deloc împărtășindu-te de bucate, iar după moarte, o fată ai izbăvit de la înec și ai izgonit duhul dintr-însa. Pentru aceasta, spre toți cei ce credem în harul cel dumnezeiesc care lucra întru tine, de Dumnezeu purtătorule, revarsă minuni și roagă-te pentru sufletele noastre.

Dimpreună cu oștirile de Sus dănțuiește în ceruri duhul tău, Cuvioase Gherasime, iar trupul tău cel izvorâtor de minuni răspândește bună mireasmă și binecuvintează pe cei ce se apropie de dânsul și îl sărută cu evlavie. Pentru aceasta, roagă-te, de Dumnezeu purtătorule, Celui ce răsplătește pe cei ce te cinstesc să ne izbăvim din primejdii și să se mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 4-lea:

Când te-ai mutat, Părinte de Dumnezeu purtătorule, către Făcătorul tău, Hristos, maicile au stat de față tânguindu-se și zicând: Învățătorule, nu ne lăsa pe noi orfane tu, care cu plângere ai zidit acest sfințit lăcaș monahicesc, căci cele ce scapă la acesta, se izbăvesc de zarva vieții. Pentru aceștia roagă-te, fericite, lui Hristos Dumnezeu, celor ce cu credință săvârșesc pomenirea ta să se dăruiască îndurare și mare milă.

Veniți, toți credincioșii, să cădem la Cuviosul Gherasim, ca următori ai ostenelilor și ai biruinței sale celei dumnezeiești, ca să îl încununăm cu imne și cântări, strigându-i fără încetare: Nu înceta a mijloci pentru noi, Părinte, ci cere Dătătorului a toate Dumnezeu să se mântuiască sufletele ortodocșilor ce săvârșesc preasfințita ta pomenire.

Părinte Gherasime, nou ostaș al lui Hristos te-ai arătat cu nevoințele minții, făcându-te organ al Duhului Sfânt, cu a Cărui strălucire fiind insuflat, mănăstire sfințită din temelii ai

zidit și rugăciuni către Dumnezeu ai înălțat. Pentru aceasta, pentru cei ce se ostenesc într-însa și săvârșesc în fiecare an prăznuirea ta, slăvindu-L pe Domnul, Cel ce te-a mărit, pe Acesta neîncetat roagă-L să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă... Glasul al 5-lea:

Împărate ceresc, am cunoscut câte lucruri minunate ai săvârșit: pe Cuviosul Gherasim cel cu cuget dumnezeiesc l-ai împodobit preabogat, căci sădit fiind în casa Ta, a odrăslit cu dreptate și în toată Kefalonia a răspândit semințele cele duhovnicești, icoană și pildă făcându-se nouă cu virtuțile cele dumnezeiești. Pentru aceasta, Bunule, pentru mijlocirile Sfântului, ca unul care are multă îndrăzneală la Tine, învrednicește-ne și pe noi Împărăției Tale, pe cei ce prăznuim cu credință și dragoste pururea cinstita lui pomenire.

Și acum...

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, și te mărim credincioșii după datorie, cetatea cea neclătită, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 5-lea,
Podobie: *Bucură-te cămara…*

Bucură-te, întărirea Kefaloniei și din pronia lui Dumnezeu sprijinitor neclătit, izbăvitor și ocrotitor neadormit, care dăruiești ajutorul tău tuturor celor ce de-a pururea te împodobesc cu laude, păzitorul nostru în primejdii și împreună-pătimitorule în întristări, care ne izbăvești de molima ce ne împresoară. Apără pe cei ce ți se închină, Cuvioase Gherasime, și pe toți cei ce săvârșesc pomenirea ta din toată nevoia, iar lui Hristos pururea te roagă pentru turma ta.

Stih: *Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.* (Ps. 115: 6)

Bucură-te, steaua cea de curând ivită și pururea strălucitoare a Bisericii lui Hristos, cel înfrumusețat cu chemarea vieții celei îngerești, cu strălucirile virtuților celor dumnezeiești, cel ce prin nevoință ți-ai curățit trupul și sufletul, cel luminat cu Lumina Treimii, cel ce cu razele faptelor tale celor sfințitoare tuturor le arăți plata cea vrednică de dorire pentru viețuirea cea virtuoasă, care Îl bucură pe Domnul. Acestuia cu stăruință

roagă-te să dea celor ce te cinstesc mare milă.

Stih: *Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte.* (Ps.111. 1)

Vistierie de virtuți și învățător al dragostei celei dumnezeiești te-ai făcut, mărindu-L pe Dumnezeul cel dintru înălțime cu ostenelile și durerile tale, pentru care Dătătorul de cununi cel preaînțelept te-a și răsplătit cu slava și cu facerea de minuni, lăsându-te pe tine, Cuvioase Gherasime, potir nedeșertat de tămăduiri celor ce au trebuință și izgonitor al duhurilor, iar preacinstit trupul tău spre desfătarea de buna-mireasmă, ca unul ce ești rugător, ocrotitor și ajutător al celor credincioși.

Slavă… Glasul al 6-lea: *a Mucenicului, din Minei.*

Și acum..., *tot din Minei.*

Acum slobozește… Sfinte Dumnezeule, și celelalte.

La binecuvântarea pâinilor, două tropare ale sfântului, și *Născătoare de Dumnezeu*…o dată.

TROPARELE, Sfântului Gherasim, Glasul 1

Pe ocrotitorul ortodocșilor și îngerul în trup, pe purtătorul de Dumnezeu de minuni făcător, cel de curând arătat, pe Sfântul Gherasim să îl lăudăm, credincioșilor, căci s-a învrednicit a lua harul cel de-a pururea curgător al tămăduirilor. Pentru aceasta, pe bolnavi îi întărește, pe cei stăpâniți de duhuri îi vindecă și spre toți cei ce îl cinstesc revarsă tămăduiri.

ALT TROPAR

Zburdările trupului de-a pururea le-ai ținut în frâu, iar patimile lui le-ai omorât cu săgețile înfrânării și, țintind spre nepătimire, înțelepte, ca un fără de trup ai viețuit pe pământ, Sfinte Gherasime. Pentru aceasta și izvoarele tămăduirilor ai revărsat spre cei ce strigă: Slavă Celui ce te-a întărit pe tine, slavă Celui ce te-a mărit pe tine, slavă Celui ce ni te-a dăruit ocrotitor.

ALT TROPAR

Slavă...

Ca pe odrasla Trikalei, păzitorul Kefaloniei și ocrotitorul Mănăstirii omaliților te lăudăm, Sfinte Gherasime, că în viața aceasta ai trăit ca un înger din cer al lui Dumnezeu. Pentru aceasta, de slavă și de nestricăciunea trupului tău celui cinstit te-ai învrednicit: Slavă Celui ce te-a mărit pe tine, slavă Celui ce te-a păzit nestricat, slavă Celui ce te-a dăruit celor credincioși rugător nebiruit.

Și acum...

Gavriil zicând ție, Fecioară, Bucură-te, împreună cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău: Mărire Celui ce S-a sălășluit întru tine, mărire Celui ce a ieșit din tine, mărire Celui ce ne-a izbăvit pe noi cu nașterea ta.

LA UTRENIE

La *„Dumnezeu este Domnul...”* două din troparele Sfântului, **Slavă...** troparul Mucenicului, **Și acum...** Al Născătoarei Învierii.

După Catisma întâi, Sedealna,
Glasul **1**:
Podobie: ***Mormântul Tău, Mântuitorule…***

Pe noul nevoitor și slujitor al lui Hristos, pe frumusețea cuvioșilor și podoaba preoților, pe Sfântul Gherasim să îl lăudăm și în cântări să îl mărim, căci acesta a ajuns în cămara de nuntă cea cerească și a luat de acolo răsplata cuvenită pentru osteneli.

Slavă...

Viață plină de cucernicie viețuind pe pământ, te-ai arătat locaș curat al Duhului, luminând, fericite, pe cei ce vin la tine cu credință. Pentru aceasta roagă pe Stăpânul tău să lumineze sufletele noastre, ale celor ce te lăudăm pe tine, Părinte Gherasime, de Dumnezeu înțelepțite.

Și acum...

Fecioară înainte de naștere, Fecioară la naștere, pururea Fecioară cu adevărat te-ai arătat și după naștere. Ca pe întâia între fecioare, singura care ai întrecut oștile cerești, făcându-te vrednică de toate măririle, te rog, întărește-mă, Stăpână, să mă izbăvesc de patimile care mă robesc pe mine, cel singur osândit, și să mă fac feciorelnic cu mintea, cu trupul și cu sufletul.

După Catisma a doua, Sedealna,
Glasul al 3-lea:
Podobie: ***De frumusețea fecioriei tale...***

Calea de mulți necălcată ai străbătut, săvârșind postiri de

patruzeci de zile asemeni Stăpânului, de Dumnezeu purtătorule. Pentru aceasta, te-ai și învrednicit de răsplată de la Acesta, trupul tău, Sfinte, fiind proslăvit cu nestricăciunea, pentru care cu mulțumire strigăm: Slavă Ție, Dătătorule de cununi.

Patimile trupului, Părinte fericite, le-ai deșertat afară cu curgerile lacrimilor și râuri de tămăduiri ai izvorât, de Dumnezeu cuvântătorule. Pentru aceasta, cei ce scăpăm la moaștele tale, har și milă dobândim.

Slavă...

Tot cugetul trupesc l-ai stins, lucrând desăvârșit dreptatea, și ca răsplată pentru osteneli facerea de minuni ai luat. Pentru aceasta, și trupul tău cel luminat revarsă tămăduiri celor ce cad cu credință la sfințitul tău acoperământ, de Dumnezeu înțelepțite, Părinte Gherasim.

Și acum...

De Dumnezeu fericită, Maică nenuntită, sufletul meu care bolește tămăduiește-l, căci sunt ținut de multe păcate, Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta, te rog întru suspinul inimii mele să mă primești, Preacurată, pe mine cel mult păcătos, ca să îți strig ție cu îndrăzneală: Bucură-te, cea plină de dar.

POLIELEU Robii Domnului…

MĂRIMURILE

Glas 1

Stih: 1. *Așteptând, am așteptat pe Domnul și a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea.*(Psalm 39, 1)

Mărimu-te pe tine, Sfinte Cuvioase Părinte Gherasime, lauda cea mare a Eladei, de Dumnezeu înțelepțit povățuitor al călugărilor.

Stih 2: Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit de lipsa untdelemnului. (Psalm 108, 23)

Stih 3: Pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre. (Psalm 16, 4)

Veniți toți credincioșii să lăudăm, pe ajutătorul cel nebiruit din Kefalonia, zicând: podoaba preoților, slava cuvioșilor și lauda ortodocșilor.

Stih 4: Întors-ai plângerea mea în bucurie, luat-ai sacul de pe mine și m-ai încins cu veselie. (Psalm 29, 11)

Stih 5: Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său. (Psalm 4, 3)

Stih 6: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui. (Psalm 115, 6)

Slavă..., **glasul 1:**

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeule.

Și acum..., același glas:

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de trei ori).

Sedelnele după polieleu;
Glasul al 8-lea
Podobie: ***Pe Înțelepciunea și Cuvântul…***

Prin înfrânare, dureri și rugăciune ți-ai împodobit sufletul cu cuviința dumnezeiască, făcându-te împreună petrecător cu îngerii și darurile minunilor luând, al tămăduirii celor bolnavi, care cu credință te cinstesc pe tine. Pentru aceasta, și mulțimile duhurilor le izgonești și oamenilor le dai vindecări, fericite, de Dumnezeu purtătorule Gherasim. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să se dăruiască iertare de greșale celor ce săvârșesc cu credință și cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă...

Petrecerea ta din pustiul Iordanului, cea din chemare dumnezeiască, minunată și preaslăvită s-a vădit. Ca Moise te-ai îmbogățit cu harul postirii, ca Ilie cu bărbăția, atingând desăvârșirea, căci pe urmele acestora călcând, te-ai făcut următor al Stăpânului și ai fost mărit cu strălucirea vieţuirii tale, lumii arătându-te cu totul ceresc. Pe cei ce te lăudăm și ție ne rugăm cu dorire izbăvește-ne de primejdii din toate părțile, Sfinte Gherasime.

Și acum...

Norul Soarelui celui înțelegător, făclia cea cu totul de aur a strălucirii dumnezeiești, nepătată, neîntinată, cea prea fără prihană, Stăpână, sufletul meu cel întunecat și orbit cu patimile luminează-l cu razele nepătimirii și inima mea cea necurată spală-o cu șiroaiele de lacrimi ale umilinței și pocăinței, curățindu-mă pe mine tot de întinăciune, ca să îți strig cu dorire, Născătoare de Dumnezeu prealăudată: Roagă-te Fiului și Dumnezeului Tău să se dăruiască iertare de greșale celor ce I se închină cu bună credință.

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea:
PROCHIMENUL,
Glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui. (Psalm 115, 6)

Stih: ***Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă.*** (Psalm 115, **3**)

Toată suflarea....

EVANGHELIA: Cuviosului
Luca 6, 17-23, **(vezi la 6 dec.)**

Psalmul 50.

Slavă... Glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău Gherasim, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Stihul: ***Miluiește-ne Dumnezeule după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre.***

Stihira, glasul al 6-lea:

Cuvioase Gherasime, cel împreună petrecător cu îngerii și slujitorule credincios, ca unul ce ai îndrăzneală la Mântuitorul Hristos, cu rugăciunile tale cele bine primite, izbăvește-ne pe noi de toată primejdia, căci suntem turma ta.

CANOANELE

Canonul Născătoarei de Dumnezeu, pe 6, al Cuviosului Gherasim pe 4, și al Mucenicului pe 4.

Cântarea 1-a,

Canonul Născătoarei de Dumnezeu.
Glasul al 4-lea:
Irmos:

Deschide-voi gura mea și se va ‹‹umplea de Duh, și cuvânt ‹‹răspunde-voi Împărătesei ‹‹Maici; și mă voi arăta luminat ‹‹prăznuind și voi cânta ‹‹minunile ei, bucurându-mă. ››

Ceea ce ai născut adâncul înțelepciunii, Curată, trimite-mi picături de înțelepciune, Izvorule cel plin de har, ca să slăvesc cu cântări noianul harurilor tale.

Cu putere, Preanevinovată, Îngerul de mare sfat, Cel ce a adus toate din neființă, din tine a venit, pentru milă și rupând zapisul, dezlegare ne-a dăruit.

Nor însuflețit al strălucirii Tatălui te cunoaștem pe tine, Stăpână, Răsăritul Luminii care a luminat neorânduiala noastră și care pe toți i-a ridicat la cele cerești.

Văzută ai fost mai frumoasă fără de asemănare decât puterile cele de sus și decât toată făptura, Născătoare de Dumnezeu, Curată, ceea ce ai îndumnezeit firea oamenilor și iadul l-ai omorât numai prin nașterea ta.

Canonul Cuviosului Gherasim.
Glasul 1
Podobie: ***Hristos Se naște...***

Nimeni altul nu s-a arătat lucrător al nevoințelor în viață asemeni ție, cel de curând ivit, că fiind insuflat de Domnul, te-ai învrednicit de vedere ca oarecând dumnezeiescul Moise, preaînțelepte.

Stând la rugăciune cu insuflare, preafericite, pe Dumnezeul cel desăvârșit L-ai văzut cu ochiul curat al minții. Pentru aceea, acum în sălașurile cerești cu cuvioșii nevoitori te veselești.

Viața ta cea strălucită, slăvite, a luminat pentru totdeauna lumea ca un far și o îmbogățește cu razele lui Dumnezeu, Cel ce le-a făcut pe toate numai cu cuvântul.

A Născătoarei:

Cuvântul Tatălui a binevoit să ia trup după asemănare din tine, cea preanevinovată, secerând prin tine, Preacurată, păcatul lui Adam și al Evei, de Dumnezeu dăruită, Stăpână.

Canonul sfântului Mucenic Artemie
(din Minei).
Catavasie: ***Deschide-voi gura mea...***

Cântarea a 3-a:

Irmos

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare ‹‹de Dumnezeu, izvorul cel viu și ‹‹îndestulat, care s-au împre- ‹‹unat ceată duhovnicească ‹‹întărește-i, întru dumneze- ‹‹iască mărirea ta, cununilor ‹‹măririi învrednicindu-i.››

Au fost covârșite marginile firii și legile firii s-au dezlegat prin nașterea ta cea mai presus de minte, Maică Fecioară, fără prihană, căci din tine Cel fără chip a primit trup.

Pat neîntinat te-a văzut pe tine Solomon, înconjurat de șaizeci de înțelepți, Stăpână, pe care, odihnindu-Se Dumnezeu, a luat trup și cu muritorii a vorbit.

Porfiră din curatele tale sângiuri purtând Cuvântul lui Dumnezeu, fără schimbare și fără amestecare, și goliciunea lui Adam acoperind-o, l-a încins cu dumnezeiasca frumusețe.

Locașul dumnezeirii celei de nerăbdat și cetate însuflețită a lui Dumnezeu, tu ai fost văzută, Preanevinovată, întru care s-a lucrat taina cea mare a negrăitei cunoștințe care din veac nu s-a auzit.

Canonul Cuviosului Gherasim.

Trupul ți l-ai supus duhului cu postirile și răbdarea răutăților diavolilor, care îți întindeau curse, și rugându-te, te-ai alipit desăvârșit de Hristos, Care te-a încununat.

Din pântece te-ai arătat vas ales al Duhului, curățit cu suflarea acestuia, dintru Care umplându-te cu totul de lumină, ți-ai împodobit mintea cu strălucirea cea dumnezeiască.

Neamul, patria și averea ai lăsat, de Dumnezeu înțelepțite, și ai urmat cu inima poruncilor Stăpânului. De aceea, stând înaintea Acestuia, roagă-te stăruitor pentru cei ce îți cântă ție.

A Născătoarei:

Ceea ce ești mai sfântă decât puterile de Sus, Născătoare de Dumnezeu Fecioară Curată, ocrotitoarea și acoperământul celor ce aleargă la tine, nu ne trece cu vederea pe noi, care neîncetat îți aducem laude.

Condacul, Icosul și Sedealna Mucenicului (din Minei)

Sedealna Cuviosului
Glasul al 8-lea:
Podobie: *Pe Înțelepciunea și Cuvântul...*

Nesocotind dorința părinților tăi și pe Hristos iubindu-L, Acestuia I-ai urmat până în sfârșit, pururea pomenite. Căci crucea pe umere-ți ridicând, în pustiul cel neștiut ca un fără-de-trup ai viețuit, unde și răsplată bogată pentru ostenelile tale din mâinile Stăpânului tău ai primit, fericite, de Dumnezeu purtătorule Gherasim. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să se dăruiască iertare de greșale celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă...

Cu rugăciunile și lacrimile tale cele smerite ai contenit seceta pământului ca un purtător de grijă și ai izbăvit-o pe fata care căzuse în fântână, izgonind duhul dintr-însa, căci ai trăit înălțându-te spre Dumnezeu. De aceea, luând harul facerii de minuni, alungi pe diavoli, întărești pe bolnavi, izbăvești de-a pururea insula ta de molime, primejdii și necazuri, iar celor ce cu credință se apropie, le dăruiești cererile cele de folos.

Și acum...

Veniți, credincioșilor, pe Împărăteasa și Maica Făcătorului a toate cu glas mare să o mărim și cu imne să-i

strigăm: Fecioară prealăudată, pricina bucuriei, mântuiește-ne pe noi, cei ce te cinstim și ne acoperă cu rugăciunile tale în toate ispitele, bolile și întristările, căci ai îndrăzneală de Maică să dai, cu îndurare, tămăduire de boli și să ceri pentru noi de la Fiul și Dumnezeul tău iertare de păcate.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Cel ce șade în slavă pe scaunul ‹‹Dumnezeirii, pe norul cel ușor, ‹‹a venit Iisus, cel cu totul ‹‹dumnezeiesc, din preacurata ‹‹Fecioară și a mântuit pe cei ce ‹‹strigă: Slavă puterii Tale, ‹‹Doamne. ››

Apa vie a nemuririi ca un izvor ai izvorât-o, ceea ce ai picurat celor aprinși de sete nectarul cel dulce și auriu al milostivirii, cu adevărat Raiul cel cu totul desfătat, Stăpână.

Sfeșnic de aur strălucind cu cele șapte făclii ale harurilor, pe tine din tot neamul soarele Hristos te-a ales și, venind în cele nepătrunse, S-a nuntit, fără sământă, cu trupul muritorilor spre înnoire.

Ai născut pe Țiitorul a toate, pe Cel ce a împreunat toate cu cele înalte și pe cele despărțite le-a unit, prin care cele de sus dănțuiesc împreună cu cele de jos și toate Îl slăvesc ca pe Dătătorul, Stăpână.

Dumnezeiesc lăcaș în care s-a lucrat unirea celor două firi, tu ești Fecioară, mai presus de minte, de cuvânt și de cuget, din care S-a țesut Stăpânul, nu prin schimbare, ci prin unire, purtând Întruparea.

Canonul Cuviosului Gherasim.

Ai ajuns mulțimea îngerilor, trăind mai presus decât oamenii și te-ai desăvârșit pe pământ ca un fără de trup. Pentru aceasta, te-ai arătat călugărilor oglindă cu adevărat cerească, care oglindește razele harului, împodobindu-se cu strălucirea cea dumnezeiască.

Toiagul tău cel sfințit și cinstit s-a făcut făcător de minuni, tămăduind tot felul de boli și izbăvind de patimile rușinoase pe cei ce cu evlavie scapă la acesta cu suflet curat, Părinte de Dumnezeu purtătorule.

Lupte insuflate de Sus ai purtat pe pământ, preafericite, următor fiind legii dreptății, și

toată răsplata durerilor odrăslind, roadele virtuții ai cules, dobândind cununa nevoințelor tale celor sfințitoare.

A Născătoarei:

Oștile sfinților îngeri nu pot a-ți aduce cântări și a te lăuda după vrednicie, Maica cea nepătată a Ziditorului a toate, pe care roagă-L fără zăbavă să slobozească de-a pururea din primejdii și încercări pe robii tăi.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Spăimântatu-s-au toate de ‹‹dumnezeiască mărirea ta; că ‹‹tu, Fecioară neispitită de ‹‹nuntă, ai avut în pântece pe ‹‹Dumnezeu Cel peste toate și ai ‹‹născut pe Fiul Cel fără de ani, ‹‹Cel ce dăruiește pace tuturor ‹‹celor ce te laudă pe tine. ››

Tăria mea și lauda mea tu ești, Preanevinovată, ancoră tare a adevărului întru care mi-am pus toată nădejdea mea, Fecioară, și toată bucuria vieții.

Împletire de haruri ești, Stăpână, care ai ascuns în pântecele tău firea cea necuprinsă fără de schimbare într-un singur ipostas, prin care Dumnezeu cel purtător de trup S-a arătat tuturor și muritor mai presus de fire.

Mare dulce și totuși neumblată, ai scufundat pe cârmuitorii și călăreții lui Faraon cel înțelegător și pe Israelul cel nou l-ai mântuit, conducându-l spre cetatea cea cerească și la limanul cel liniștit.

În chip minunat ai covârșit în frumuseți toată făptura care, cântând, strigă ție: Bucură-te, Mireasă, prin care, venind Iubitorul de frumusețe, a ridicat toată firea muritorilor, Stăpână, și a izbăvit-o din mâna pierzătorului.

Canonul Cuviosului Gherasim.

Ca un fără de trup te-ai arătat totdeauna, că virtutea celor nematerialnici ai lucrat și viață fără pată ai petrecut. Pe toți cei din lume care urmează izbânzilor tale acoperă-i, Părinte de Dumnezeu insuflate.

Viețuirea ta mintea omenească nu a putut să o înțeleagă, cuvioase cu cuget dumnezeiesc, nici chipurile nevoințelor tale cele sfințitoare și cinstite. De aceea, pentru noi, cei ce trăim în lume, roagă-te Împăratului a toate.

Văzându-te Ziditorul că Îl slăvești netulburat, neprefăcut și fără de patimă, te-a cinstit cu cununi de virtuți și acum dănțuiești în lăcașurile cele cerești. Pentru aceasta, mijlocește pentru noi la Făcătorul.

A Născătoarei:

Cuvântul a ieșit tainic din tine, Preacurată, și a strălucit negrăit și iarăși te-a lăsat curată, că Fecioară înainte de naștere, în naștere și după naștere cu adevărat ai rămas.

Cântarea a 6-a:
Irmosul:

Strigat-a proorocul Iona, mai ‹‹înainte închipuind îngroparea ‹‹Ta cea de trei zile în chit, ‹‹rugându-se: Din stricăciune ‹‹mă mântuiește, Iisuse, ‹‹Împăratul Puterilor. ››

Propovăduim pe Cuvântul, Înțelepciunea Tatălui, pe Fiul cel mai înainte veșnic, pe Cel sălășluit prin fire în pântecele tău și pe Cel ce ne-a îndumnezeit pe noi prin cea mai bună plăsmuire.

Cel ce a întemeiat munții cu un semn, pe tine munte înțelegător te-a arătat, umbrit de virtuți, din care El Însuși Și-a tăiat trup, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită.

Mușcată de veninul șarpelui, cea dintâi maică a pierdut tot neamul omenesc, dar, prin nașterea ta cea netâlcuită, Preacurată, se îndumnezeiește toată firea într-un chip mai bun.

Propovăduiesc, văzând minunile tale cele mai presus de minte și de cunoștință, Preacurată, cum Cel neîncăput încape fără de schimbare întru tine, cum S-a făcut prunc Ziditorul a toată făptura, Stăpână.

Canonul Cuviosului Gherasim.

Mare sprijinitor ai fost dat cu adevărat, Sfinte Gherasime, Bisericii Ortodoxe, fiind așezat ca un far dumnezeiesc care strălucește veșnic cu minunile. Pentru aceasta, putere ai primit să răsplătești cu dar preabogat celor ce ți se închină.

Te-ai mutat de pe pământ la înălțimea cea cerească, cu îngerii împreună petrecând și veselindu-te, și ai lăsat fiicelor tale monahii binecuvântarea ta părintească, ca să afle pacea și să săvârșească pururea pomenirea ta, primind dintr-însa har și milă.

Trupul ți-ai lăsat pe pământ, de Dumnezeu insuflate, iar duhul tău cel sfințit l-ai suit la ceruri, din stricăciune la slava cea nepieritoare, și înaintea Preasfintei Treimi acum te înfățișezi, Căreia roagă-te pururea pentru cei ce cu credință îți cântă ție.

A Născătoarei:

Strălucește în mine lumina cea neapropiată, Fecioară curată, de-a pururea fericită și prea fără prihană, mijlocind la Fiul tău să-mi dea mie iertare de răutățile cu care L-am amărât, ceea ce ești cu dar dăruită.

CONDACUL,

Glasul al 3-lea:

Podobie: *Fecioara astăzi...*

Cu cântări de mulțumire astăzi insula Kefalonia cheamă mulțimile credincioșilor, ca să laude pe podoaba Ortodoxiei cea de curând ivită, pe Sfântul Gherasim, cel ce s-a arătat ocrotitorul și izbăvitorul acesteia.

ALT CONDAC,

Glasul al 4-lea:

Podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Cetele de maici, care se nevoiesc cu râvnă în Mănăstirea ta astăzi se veselesc, săvârșindu-ți cu dragoste pomenirea, păzește-le și împreună cu ele și pe noi ferește-ne neatinși de săgețile lui Veliar și întărește-ne să pășim pe căi drepte cu rugăciunile tale, Sfinte Gherasime.

ALT CONDAC

Cu înfrânare ți-ai curățit mintea, Cuvioase, și nesocotindu-ți trupul, ți-ai luminat sufletul și te-ai întraripat către slava cea dumnezeiască cea fără de sfârșit a lui Hristos, Dumnezeul nostru.

ICOSUL

Pe tine, steaua cea de curând răsărită pe pământ, care cu razele minunilor ai strălucit de departe, pe cel care ai petrecut în chip minunat viață îngerească, pe vasul cel ales al Duhul ce deșartă preabogat tuturor tămăduiri, pe întăritura cea înțelegătoare a Bisericii, cu cunună de laude te încununăm și te rugăm, mănăstirea și insula ta, Sfinte Gherasim să le păzești din toate părțile neatinse de nici o primejdie cu mijlocirile tale, că pe tine te-am dobândit ocrotitor fierbinte și trupul tău

cel preamărit îl cinstim cu dorire, că revarsă fără încetare minuni celor care îți cântă: Bucură-te, Cuvioase, lauda noastră, care te-ai întraripat către slava cea fără de sfârșit a lui Hristos, Dumnezeul nostru.

SINAXAR

Sinaxarul zilei din Minei… și apoi acesta:

Întru această zi, facem pomenirea mutării sfintelor moaște ale Preacuviosului de Dumnezeu purtătorului Părintelui nostru Gherasim, cel din Kefalonia.

Această stea de curând ivită pe bolta Bisericii, Gherasim, a răsărit în veacul al XV-lea din părțile Trikalei Peloponezului, din părinți cucernici și nobili, pe nume Dimitrie și Kalí, din cunoscuta familie Notara. Dăruit de Domnul cu o minte ageră, de mic s-a îndeletnicit cu citirea cărților sfinte, îndeosebi a Scripturii celei dumnezeiești. Pentru aceasta, ca un pom răsădit lângă izvoarele apelor, a supt înțelepciunea cea adevărată, ivindu-se într-însul dorul după Dumnezeu și râvna pentru viața cea îngerească.

Astfel, nesocotind dorința părinților săi, ce ar fi voit ca fiul lor să se înalțe în lumea aceasta, a plecat ca un cerb însetat după Apa cea vie, întâi în Zakintos, apoi înspre Pontul Euxin, la Bizantion. Sălășluindu-se pentru o vreme în Muntele Athos, și trăind în ascultare la bătrânii cei iscusiți întru virtute și liniștire, s-a sârguit în tot chipul să își potolească zburdările trupului și să își curățească mintea. Mânat de evlavie, dorind să se închine la Sfintele Locuri, se îndreaptă spre Ierusalim, cercetând totodată și pe sfinții nevoitori din Sinai, Antiohia, Alexandria, Damasc, Egipt și Libia. În sfânta cetate a Ierusalimului este hirotonit preot de către Sfântul Patriah Gherman și numit cel dintâi îngrjitor al candelelor de la Sfântul Mormânt pentru un an, iar pe urmă slujind ca secretar al Patriarhului vreme de 20 de ani. Aici, călcând pe urmele Stăpânului său preaiubit și ale marilor prooroci și pustnici, cu binecuvântarea Patriarhului, se retrăgea adeseori în pustiul Iordanului și săvârșea postiri de câte patruzeci de zile, neîndulcindu-se deloc de bucate, supunându-și astfel trupul și întraripându-și mintea către Hristos.

Cu învoirea Patriarhului Gherman al Ierusalimului, arzând de dorul după viața pustnicească, se întoarce pe meleagurile părintești. A viețuit vreme de cinci ani în peșterile din Zakintos ca un fără-de-trup, întărit fiind de darul lui Dumnezeu. Gusta numai arareori puțini pesmeți muiați în apă și verdețuri care creșteau acolo, îndeletnicindu-se în tot ceasul cu rugăciunea cea înțelegătoare.

Pe urmă s-a mutat în insula Kefalonia, unde vreme de câteva luni a viețuit prin peșteri, până ce a sosit la locul numit Omalá. Aici a aflat rămășițele unei biserici, pe care cu mult sânge și sudoare a zidit-o din

nou, numind-o Ierusalimul cel ceresc. Cuviosul a întemeiat și o obște de maici, statornicind ca în acest sălaș să nu fie mai mult de douăzeci și cinci de viețuitoare. Le-a învățat cele pentru petrecerea îngerească, făcându-se acestora pildă în tot ceasul cu postirile, reaua-pătimire a trupului și privegherile cele de toată noaptea întru rugăciune. A povățuit obștea vreme de treizeci de ani, neuitând nici o clipă să se grijească de sufletul său, știind că „omul cel bun din vistieria lui scoate afară cele bune”.

Sunt cu anevoie de însemnat toate faptele cele bune săvârșite în taină de Cuviosul Gherasim, pe care numai Cunoscătorul celor ascunse le știe. Însă prin toate acestea a sălășluit într-însul pe Sfântul Duh și s-a învrednicit să vadă ca oarecând Proorocul Moise chipul prea-doritului Mire, luând de la Dumnezeu încă din viață harul cel îmbelșugat al facerii de minuni. Contenea seceta, izgonea duhurile și tămăduia cu rugăciunea sa pe cei bolnavi care veneau la dânsul.

Cunoscându-și dinainte sfârșitul, a chemat la sine tot soborul, cerându-și iertare de la fiicele sale duhovnicești și iertând din inimă la rându-i pe toți câți îi greșiseră. Și-a dat sufletul în pace în mâinile Preacuratei Fecioare la praznicul Adormirii sale, la 15 august 1579.

Arătându-se mormântul său izvor nesecat de minuni, tămăduind pe cei bolnavi, izgonind duhurile cele necurate și pe toți câți au alergat la acoperământul său izbăvindu-i din toată primejdia, în 1581 sfintele sale moaște au fost dezgropate, aflându-se nestricate și răspândind bună mireasmă. Din pricina unor clevetiri împotriva sfântului, au fost îngropate din nou, însă numai pentru puțină vreme, căci cu binecuvântarea Patriarhului ecumenic Chiril, ele au fost mutate cu cinste în biserica Mănăstirii în 1582, când a și fost canonizat. Tot atunci s-a rânduit ca pomenirea lui să se facă la 20 octombrie, data mutării sfintelor moaște, iar nu la 15 august, când a trecut la Domnul, din evlavie pentru marele praznic al Adormirii Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Pentru rugăciunile Cuviosului Gherasim, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:
Irmosul:

Ne-au slujit făpturii cugetătorii ‹‹de Dumnezeu, ci numai ‹‹Făcătorului; ci groaza focului ‹‹bărbătește înfruntându-o, se ‹‹bucurau, cântând: Prealăuda-‹‹te Dumnezeul părinților noștri ‹‹și Doamne, bine ești ‹‹cuvântat.››

Minunea nașterii tale a covârșit orice minte căci Cel neapropiat și netăiat împrejur cu firea, cu trupul circumscris făcându-Se, a scris pe robii tăi în

cartea vieții, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu.

Toate profețiile întru tine s-au împlinit, Mireasa lui Dumnezeu, căci tu ai născut pe Împodobitorul lumii, pe toți împodobindu-i și luminându-i, binecuvântată, Preasfântă Fecioară, mântuirea muritorilor.

Ai născut pe Cuvântul de aceeași putere cu Tatăl și cu Duhul, pe Cel ce este în două firi și un singur ipostas, preabună, prealăudată și binecuvântată Stăpână, mântuirea muritorilor.

Adânc nepătruns te gândim pe tine și înălțime negrăită, Maică Fecioară, care ai înălțat firea muritorilor prin dumnezeiască naștere ta, prealăudată, binecuvântată Stăpână, mântuirea muritorilor.

Canonul Cuviosului Gherasim.

Treaz și înțelept ai fost, întraripându-te către Dumnezeu, și nu te-ai înfricoșat de cursele răufăcătorului, căci, după cum se cuvine frumuseților celor dumnezeiești ai strigat: Dumnezeul Părinților noștri, bine ești cuvântat.

Ai ales a te sui la înălțime, la bunătățile veșnice, și dulceața cea de negrăit în locul celor pământești, preaînțelepte, de aceea, cântând, ai strigat: Dumnezeul Părinților noștri, bine ești cuvântat.

Pe calea cea strâmtă și cu chinuri, care suie la înălțimea vederii, ai pășit, Cuvioase, socotind-o lină și veselitoare, și ai strigat din tot sufletul Stăpânului tău: Dumnezeul Părinților noștri, bine ești cuvântat.

Cu limba și cu inima îți aduc această cântare smerită și netrebnică, minunate Gherasime, pe care primește-o și roagă-L stăruitor pe Hristos să ne mântuiască, ca să strigăm și noi dimpreună cu tine: Dumnezeul Părinților noștri, bine ești cuvântat.

A Născătoarei:

Fecioară iubitoare de bine, sufletul meu care rău pătimește mântuiește-l și îl tămăduiește cu mijlocirile tale cele bine primite și de tot păcatul îl spală, ceea ce L-ai zămislit pe Dumnezeu fără de sămânță.

Cântarea a 8-a:
Irmosul:

Pe tinerii cei binecredincioși, în «cuptor, nașterea Născătoarei

«de Dumnezeu i-a mântuit, «atunci fiind închipuită, iar «acum plinită; pe toată lumea «ridică să-ți cânte ție: pe «Domnul lucrurile lăudați-L și- «L preaînălțați pe Dânsul întru «toți vecii. »

Comoară dumnezeiască a toată curăția și cort al fecioriei de Dumnezeu îngrădit ai fost văzută, Mireasa lui Dumnezeu, crinul cel cu bună mireasmă al Săditorului făpturii și templu dumnezeiesc. Pentru aceea, Fecioară, pe tine te lăudăm și te preaînălțăm întru toți vecii.

Ai purtat focul dumnezeirii în pântece fără de ardere, ca rugul cel nears, dezlegând, Preanevinovată, datoria Evei prin dumnezeiască nașterea ta, Prealăudată. Pentru aceea, pe tine, Fecioară, te lăudăm și te preaînălțăm întru toți vecii.

Pe mine întreg m-a luat fără schimbare și fără amestecare după ipostas, Cuvântul cel Atotdesăvârșit, întreg m-a îndumnezeit prin cea mai bună unire, Stăpână. Pentru aceea, pe tine, Fecioară, te lăudăm și te preaînălțăm întru toți vecii.

La fire venind Lucrătorul firii, din muntele Maicii lui Dumnezeu celei nenuntite, prunc la sân este văzut acum, purtat de mâinile tale de maică și pe toți i-a ridicat să te laude pe tine ca Maică a Lui și să te slăvească pe tine, ca singură Născătoare de Dumnezeu.

Canonul Cuviosului Gherasim.

Strălucita ta pomenire, Părinte, a răspândit luminare și milă tuturor creștinilor în lume, cu îndrăzneala ta cea bine primită, preafericite. Pentru aceea, pe tine prăznuindu-te, strigăm: Să binecuvinteze toată făptura pe Domnul și să Îl preaînalțe întru toți vecii.

Cetele celor feciorelnici, ale preoților și ale călugărilor ca pe un văzător de Dumnezeu și biruitor pentru sudorile ostenelilor de pe pământ te cinstesc pe tine, Cuvioase. De aceea, cei ce îți cântăm ție strigăm: Să binecuvinteze toată făptura pe Domnul și să Îl preaînalțe întru toți vecii.

A sosit pomenirea ta cea sfințită a cinstitelor tale moaște, chemând laolaltă pe toți la un ospăț duhovnicesc, și văzând această revărsare de minuni, cu bucurie îți lăudăm luptele și ostenelile, strigând: Să binecuvinteze toată făptura pe

Domnul și să Îl preaînalțe întru toți vecii.

A Născătoarei:

Ș-a mântuit firea omenească cea căzută odinioară prin tine, Fecioară, căci cu Dumnezeu, prin cinstită naşterea ta, ai împăcat-o și cele de jos cu cele de Sus le-ai unit. Pentru aceea, cu cântări te slăvim ca pe Maica Stăpânului cel prealăudat și te preaînălțăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Ca de un chivot însuflețit al lui ‹‹Dumnezeu, nicidecum să nu se ‹‹atingă mâna necredincioșilor; ‹‹dar buzele credincioșilor, fără ‹‹tăcere spusele îngerului ‹‹cântând, cu bucurie să strige ‹‹Născătoarei de Dumnezeu: ‹‹Bucură-te, cea plină de dar, ‹‹Domnul este cu tine. ››

Car cu totul luminos al Cuvântului ești, car în chipul focului, car cu multe nume numit, car fără de asemănare decât tronurile cele nematerial-nice, car ferecat cu aur al întăririi Fiului tău; arată-mă și pe mine car al minții în nepăti-mire, Mireasa lui Dumnezeu.

Mireasa lui Dumnezeu, Cel ce este mai presus de toate pe tine te-a pregătit cer nou mai înalt decât cerurile și, uitând cerurile cu toate puterile cerești, pogorându-Se, întreg în pântecele tău S-a sălășluit în chip de negrăit, neieșind din sălașul părintesc sau din dumnezeiasca fire.

Soarele cel luminos a iubit neprihănirea ta, Stăpână, și S-a nuntit cu tine în chip de negrăit spre învierea firii omorâte. Pentru aceea, cu dor te lăudăm pe tine și te cinstim, cu credință, ca ceea ce ești pricina dumnezeiești împărtășiri.

Potolește valul patimilor din inima mea, Preanevinovată, potolește săltările trupului meu, întărește mintea mea pentru cunoașterea dumnezeiască și năvălirile cele neorânduite ale gândurilor întoarce-le spre nepătimire și de viața cea viitoare învrednicește-mă.

Canonul Cuviosului Gherasim.

Frumusețea și focul trupului tău celui tânăr le-ai stins, preafericite, păzindu-te de odihna și de lucrările lui cele nelegiuite, ca să se lumineze mintea și sufletul tău către

Domnul, pe care cântându-L Îl mărim.

Văzându-ți viețuirea cea peste fire, Părinte, cei ce te cinstesc, dimpreună cu păstorii lor, s-au minunat cu înfricoșare de tine, ca de un vas ceresc în care Dumnezeu a deșertat preabogate răsplătiri.

Slavă nepieritoare și strălucită luând de la Domnul, de Dumnezeu insuflate, te-ai arătat viu și după moarte și de minuni făcător. Pentru aceasta, roagă-te pentru toți lui Dumnezeu, Cel ce te-a încununat pe pământ și în cer.

Biserică curată aflându-te Dumnezeu, mult te-a slăvit, îmbogățindu-te cu harul cel dătător de daruri și cununi, Căruia roagă-te acum cu stăruință să strălucească mare milă celor credincioși.

A Născătoarei:

Naștere de negrăit și minunată văd, cer și scaun de heruvimi fiind pântecele tău, Fecioară Maria, întru care S-a culcat nedespărțit Dumnezeu, pe Care lăudându-L Îl mărim.

LUMINÂNDA

Glasul al-3-lea;

Cu virtutea și nevoința te-ai deosebit, preafericite, și te-ai arătat ostaș biruitor și slujitor strălucit al lui Hristos, Împăratul a toate, Căruia roagă-te, de Dumnezeu înțelepțite, pentru noi, robii tăi, care săvârșim cu dragoste, cinstita și sfințita ta pomenire.

Glasul al 3-lea:

Podobie: ***Femei, auziți...***

Ocrotitor fierbinte te-a dobândit Kefalonia și sprijinitor, pentru aceasta cu strălucire prăznuiește pomenirea ta strigând: Acoperă insula ta în veci și izbăvește-o de molime, de foamete și de primejdii, de Dumnezeu purtătorule Gherasim.

Slavă..., *a Mucenicului,*
Și acum..., *din Minei.*

LA LAUDE

Se pun stihirile pe 4, ale Cuviosului și Stihira Mucenicului.

Stihirile Cuviosului,
Glasul al 8-lea,
Podobie: ***Ce vă vom numi...***

Ce te vom numi acum pe tine, minunate? Învățător al bunei credințe, pildă de virtute, nevoitor, căci cu bărbăție te-ai împotrivit vrăjmașilor. Prooroc, că ai spus dinainte cele ce aveau

să fie. Mângâietor, că pe toți i-ai miluit. Multe sunt izbânzile tale, dar mai multe sunt darurile, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te vom numi te tine, cuvioase? Miluitor al celor din nevoi și ocrotitor al orfanilor, învățător al tuturor înțelesurilor bunei credințe și secure care tai din rădăcină spinii înșelării și ai ereziilor. Multe sunt biruințele tale și vrednice darurile, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te vom numi pe tine, fericite? Cer, că ai încăput slava lui Dumnezeu, râu, că ai adăpat toate sufletele sterpe, izvor preabogat, care reverși viață, țarină cu bună roadă a virtuții și a harului, care cu credință le-ai luat de la Dumnezeu. Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te vom numi pe tine, Sfinte Gherasime? Bucuria monahilor și dulceața pustnicilor, mijlocitorul celor cucernici și frumusețea preoților, far care răspândești lumina cea înțelegătoare, vas ales care deșerți apele dumnezeiești ale vieții tale. Sfinte strălucite și de Dumnezeu insuflate, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Stih: ***Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.*** (Psalm 115, 6)
(Stihira Mucenicului de la Slava Stihoavnei, Glasul al 6-lea, *din Minei).*

Slavă...

Glasul al 8-lea,

Aceasta grăiește Cuviosul către călugări: Fiilor, aflați pacea în voi înșivă și nu vă înălțați cu mintea, ci smeriți-vă pe voi pentru Domnul, Care atâta S-a micșorat pe Sine pentru noi că a luat chip de rob, căci Acesta celor smeriți le dă har. Puneți-vă în minte să vă lepădați de cele ale lumii ca să fiți socotiți la un loc cu Hristos, Cel împodobit cu frumusețea mai mult decât fiii oamenilor, Care a făgăduit Împărăția celor ce se răstignesc dimpreună cu patimile și stăruie în adevăr până la sfârșit. Stați, dar, treji în rugăciune ca să vă izbăviți din cursele stricătorului de suflete, de care Acesta păzi-vă-va pe voi ca un iubitor de oameni, dându-vă vouă iertare de păcate pentru mine, smeritul, în ziua Judecății.

Și acum...

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește din toată nevoia și necazul.

Doxologia mare, troparele, ecteniile și Otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile le punem pe 8, 4 din Cântarea a 3-a, și 4 din Cântarea a 6-a, din canonul Cuviosului.

Întru împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pe 12

Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi şi însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Trupul ți l-ai supus duhului cu postirile și răbdarea răutăților diavolilor, care îți întindeau curse, și rugându-te, te-ai alipit desăvârșit de Hristos, Care te-a încununat.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Din pântece te-ai arătat vas ales al Duhului, curățit cu suflarea acestuia, dintru Care umplându-te cu totul de lumină, ți-ai împodobit mintea cu strălucirea cea dumnezeiască.

Fericiţi făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Neamul, patria și averea ai lăsat, de Dumnezeu înțelepțite, și ai urmat cu inima poruncilor Stăpânului. De aceea, stând înaintea Acestuia, roagă-te stăruitor pentru cei ce îți cântă ție.

Fericiţi cei prigoniţi pentru dreptate, că a acelora este împărăţia cerurilor.

Ai ajuns mulțimea îngerilor, trăind mai presus decât oamenii și te-ai desăvârșit pe pământ ca un fără de trup. Pentru aceasta, te-ai arătat călugărilor oglindă cu adevărat cerească, care oglindește razele harului, împodobindu-se cu strălucirea cea dumnezeiască.

Fericiţi veţi fi când, din pricina Mea, vă vor ocărî şi vă vor prigoni şi, minţind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Mare sprijinitor ai fost dat cu adevărat, Sfinte Gherasime, Bisericii Ortodoxe, fiind așezat ca un far dumnezeiesc care

strălucește veșnic cu minunile. Pentru aceasta, putere ai primit să răsplătești cu dar preabogat celor ce ți se închină.

Bucuraţi-vă şi vă veseliţi, că plata voastră multă este în ceruri.

Te-ai mutat de pe pământ la înălțimea cea cerească, cu îngerii împreună petrecând și veselindu-te, și ai lăsat fiicelor tale monahii binecuvântarea ta părintească, ca să afle pacea și să săvârșească pururea pomenirea ta, primind dintr-însa har și milă.

Slavă...

Trupul ți-ai lăsat pe pământ, de Dumnezeu insuflate, iar duhul tău cel sfințit l-ai suit la ceruri, din stricăciune la slava cea nepieritoare, și înaintea Preasfintei Treimi acum te înfățișezi, Căreia roagă-te pururea pentru cei ce cu credință îți cântă ție.

Și acum...

Strălucește în mine lumina cea neapropiată, Fecioară curată, de-a pururea fericită și prea fără prihană, mijlocind la Fiul tău să-mi dea mie iertare de răutățile cu care L-am amărât, ceea ce ești cu dar dăruită.

TROPARELE, Sfântului Gherasim, Glasul 1

Pe ocrotitorul ortodocșilor și îngerul în trup, pe purtătorul de Dumnezeu de minuni făcător, cel de curând arătat, pe Sfântul Gherasim să îl lăudăm, credincioșilor, căci s-a învrednicit a lua harul cel de-a pururea curgător al tămăduirilor. Pentru aceasta, pe bolnavi îi întărește, pe cei stăpâniți de duhuri îi vindecă și spre toți cei ce îl cinstesc revarsă tămăduiri.

ALT TROPAR

Zburdările trupului de-a pururea le-ai ținut în frâu, iar patimile lui le-ai omorât cu săgețile înfrânării și, țintind spre nepătimire, înțelepte, ca un fără de trup ai viețuit pe pământ, Sfinte Gherasime. Pentru aceasta și izvoarele tămăduirilor ai revărsat spre cei ce strigă: Slavă Celui ce te-a întărit pe tine, slavă Celui ce te-a mărit pe tine, slavă Celui ce ni te-a dăruit ocrotitor.

ALT TROPAR

Ca pe odrasla Trikalei, păzitorul Kefaloniei și ocrotitorul Mănăstirii omaliților te lăudăm, Sfinte Gherasime, că în viața aceasta ai trăit ca un înger din cer al lui Dumnezeu.

Pentru aceasta, de slavă și de nestricăciunea trupului tău celui cinstit te-ai învrednicit: Slavă Celui ce te-a mărit pe tine, slavă Celui ce te-a păzit nestricat, slavă Celui ce te-a dăruit celor credincioși rugător nebiruit.

CONDACUL,

Glasul al 3-lea:

Podobie: ***Fecioara astăzi...***

Cu cântări de mulțumire astăzi insula Kefalonia cheamă mulțimile credincioșilor, ca să laude pe podoaba Ortodoxiei cea de curând ivită, pe Sfântul Gherasim, cel ce s-a arătat ocrotitorul și izbăvitorul acesteia.

ALT CONDAC,

Glasul al 4-lea:

Podobie: ***Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...***

Cetele de maici, care se nevoiesc cu râvnă în Mănăstirea ta și astăzi se veselesc, săvârșindu-ți cu dragoste pomenirea, păzește-le și împreună cu ele și pe noi ferește-ne neatinși de săgețile lui Veliar și întărește-ne să pășim pe căi drepte cu rugăciunile tale, Sfinte Gherasime.

ALT CONDAC

Cu înfrânare ți-ai curățit mintea, Cuvioase, și nesocotindu-ți trupul, ți-ai luminat sufletul și te-ai întraripat către slava cea dumnezeiască cea fără de sfârșit a lui Hristos, Dumnezeul nostru.

APOSTOLUL

Gal. (5, 22 – 6, 2)

(caută sâmbătă săptămâna 27-a după Rusali).

EVANGHELIA,

Matei (11, 27-30),

(caută joi săptămâna 4-a după Rusali).

Chinonic: Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul de rău nu se va teme.